

Ana Dili Çince Olan Tayvanlı Öğrencilerin Türkçedeki “Siz” Adılını Öğrenirken Karşılaştıkları Bazı Özel Durumlar*

Some Special Situations Faced by Taiwanese Students Whose Native Language is Chinese Mandarin When Learning Turkish Second-Person Plural Pronoun

Doç. Dr. Lan-ya Tseng**

Öz

Yapı akrabalığı bakımından Çince, Tek Heceli Diller grubuna girerken Türkçe ise Eklemeli Diller Grubu'nun en belirgin örneği olarak bilinir. Çince ile Türkçe farklı dil grubuna ait olmalarına rağmen aralarında bazı benzer dil olayları bulunmaktadır. İkinci şahıs adılarına bakıldığında ise, Türkçede ve Çince'de hem teklil-çokluk ayrımını, hem samimiyet-saygı kavramını ifade eden farklı sözcükler kullanılmaktadır. Çince'de “Ni-men” sözcüğüyle çokluk ikinci şahıs adılı belirtilirken, saygı göstermek amacıyla kullanılan “siz” adılı ise “Nin” sözcüğüyle karşılanmaktadır. Bildirimizin amacı, ana dili Çince olan Tayvanlı öğrencilerin Türkçe çokluk ikinci şahıs adılını öğrenirken, ana dillerinin etkisinden kaynaklanan avantajları ve zorlukları göstermek,

Abstract

The Chinese language is from the radical language family while Turkish is known as one of the agglutinative languages from point of the structural frame. Despite Chinese and Turkish are members of the different language families, there are some linguistic similarities between them. In regard to second-person pronoun, in both of Chinese and Turkish there are some words to be used to indicate the differences between singularity and plurality; moreover to express sincerity and respect. In Chinese, “Ni-men” indicates second-person plural pronoun while “Nin” states respect as it's equivalent in Turkish, “siz”. Aim of the present paper is to show the advantages and the difficulties, originated from the native language, faced by Taiwanese students whose native language

* Bu makale, 27-28 Nisan 2017 tarihinde Bursa'da yapılan “Uluslararası Yabancı Dil Öğretimi ve Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi Sempozyumu”nda bildiri olarak sunulmuştur.

** Ulusal Chengchi Üniversitesi, Yabancı Diller Fakültesi, Türk Dili ve Kültürü Bölümü.

yanlış kullanımların nedenlerini ortaya koymak ve elimizden geldiğince düzeltme önerilerinde bulunmaya çalışmaktır.

Anahtar kelimeler: Yabancı Dil Olarak Türkçe, Ana Dilinin Etkisi, Çokluk İkinci Şahıs Adılı, Teklik İkinci Şahıs Adılı.

is Chinese Mandarin when learning Turkish second-person plural pronoun; to expose the reasons of the misuse of this pronoun and to make some suggestions to amend this misuses as far as possible.

Keywords: Turkish as a Foreign Language, Effect of Native Language, Second-Person Plural Pronoun, Second-Person Singular Pronoun.

Giriş

Yapı akrabalığı bakımından Çince tek heceli diller grubuna girerken Türkçe ise eklemeli diller grubunun en belirgin örneği olarak bilinir. Fakat hem yapı akrabalığı açısından, hem de köken akrabalığı bakımından yakınlık göstermeyen bu iki dilde, ikinci şahıs adlarında hem teklik-çokluk ayırımını, hem samimilik-saygı kavramını ifade eden farklı sözcükler kullanılmaktadır.

İlk olarak Türkologların Türkçedeki “siz” adının tanımı ve kullanımları hakkındaki görüşlerini ele alalım:

Korkmaz, şahıs adlarının “varlıkları kişi olarak temsil eden ve kişi adlarının yerine geçen” sözcükler olduğunu göstermiştir (2003, s. 405).

Ergin ise, bu adlardaki teklik ve çokluk biçimleri arasındaki münasebetin isimlerdeki gibi olmadığına dikkat çekerek şahıs adlarında çokluk-teklığın gerçek çokluk olmadığını, burada çoklukla teklığın bir arada bulunduğu düşünülmediğini söylemiştir. “Biz, *ben*’lerin toplamını değil, içinde *ben*’in de bulunduğu bir topluluğu ifade ettiği” örneğini vererek “Çokluk birinci, ikinci şahıs zamirlerinin *ben* ve *sen*’in çokluk eki almış şekillerinden ibaret olmayıp *biz*, *siz* şeklinde olması da bundandır.” cümleleriyle belirtmiştir (1972, s. 264-265).

Korkmaz, teklik ve çokluk ikinci şahıs adlarının kullanımı hakkında şu cümlelerle bilgi vermiştir: “Şahıs zamirleri belirli sebeplerle teklik ve çokluk biçimi bakımından kullanımda birbirlerinin yerine geçebilirler: a. İncelik ve saygı göstermek amacıyla konuşma ve yazıda *sen* yerine *siz* zamirinin kullanılışı çok yaygındır. b. Üstün sevgi ve yakınlık duyma belirtisi olarak *siz* yerine *sen* kullanılabilir. ... c. Karşımızdakine veya karşılardakilere tepeden bakmak, büyüklük taslamak veya alay etmek için de *ben* yerine *biz*, *sen* yerine *siz* kullanılabilir...” (2003, s. 407-408).

Gencan, söz konusu olan adlarının kullanılışları hakkında şu bilgileri eklemiştir: “a. Anlatıma abartı katmak isteğiyle birinci ve ikinci kişi adlarının çoğulları -ler takısıyla bir daha çoğulları: *Sizler*, *bizler*... b. Tanrı’ya karşı da *siz* sözcüğü kullanılmaz; c. Yurt, ulus, bayrak, sancak... gibi kutsal varlıklara da *siz* değil, *sen* denir; d. Ulu, yüce kişilere de çokkulu eyitışlerde (hitaplarda) *sen* kullanılır: *Atamızsın sen. Adımız senden. Yürür izinden. Sana inanan.* (ATATÜRK (Hasan-Ali Yücel)” (2001, s. 285-286).

Türkçedeki ikinci şahıs adlarının anlamlarını ve kullanımlarını esas alarak Çincedeki durumlarını şöyle açıklayabiliriz:

- a. Türkçede “sen” adlı, Çince “Ni” olarak belirtilir;
- b. Çokluk kavramında, Ergin’in verdiği tanımıyla “içinde ‘sen’in de bulunduğu bir topluluğun kastedildiği adıl, “Ni-men” sözcüğü kullanılır;
- c. Tek kişi olmasına rağmen *incelik* ve *saygı* göstermek amacıyla konuşma ve yazıda kullanılan adıl ise “Nin” ile karşılır;
- ç. Türkçede anlatıma abartı katmak için kullanılan “sizler” sözcüğünün Çince karşılığı olmadığından gene “Ni-men” biçimiyle karşılanmak zorunda kalılır;
- d. Tanrı’ya karşı da “sen” dendiği hâlde, insanoğlundan ayırt etmek için sözcüğün yazılışında sağ kısım aynı kalırken sol kısma Tanrı’nın kutsallığını belirten biçim konur; (yani insanoğlu ve Tanrı’ya hitap eden “sen” telaffuzu “Ni” olarak kalırken; sözcüğün yazılışının sol kısmı farklılaşır.)
- e. Çince yurt, ulus, bayrak, sancak... gibi kutsal varlıklara hitapta ise teklik birinci şahıs iyelik anlamındaki terimler, söz konusu isimlerden önce getirilerek seslenilir;
- f. Çince ulu, yüce kişilere karşı coşku yerine saygı ve nezaket gösterme tercih edilip yine “Nin” kullanılır.

Ancak Çince “sadece iki kişinin birbiriyle konuştuğu ya da yazıştığı zaman, ‘özne’ görevinde olan birinci ve ikinci şahıs adlarının eksiltisi gerçekleşir.” Hatta bir konuşma sanatı olarak kabullenip eksiltiyi ihmal edenler “geveze” olarak algılanır. Unutmamak gerekir ki Çince, Türkçe gibi çekimli bir dil olmadığı için eksilti söz konusu olduğu zaman ne özne ne de şahıs çekim eki görünür, insanlar eğer baştan diyaloglara katılmıyorsa etken kişinin kim olduğunu anlayamayabilir.

Yukarıdakilerden anlaşıldığı gibi Türkçedeki “siz” adılının Çince karşılıkları şöyle toplanabilir:

- a. Topluluk anlamına gelen “siz” için “Ni-men” çift heceli sözcüğü kullanılır.
- b. Teklik anlamındaki saygı göstermek amacıyla kullanılan “siz”, “Nin” tek heceli sözcüğüyle karşılır.

- c. Çincede mevcut olmayan “sizler” hitabına karşı “Ni-men” çift heceli sözcüğü kullanılmak zorundadır.
- ç. Türkçede ulu, yüce kişilere karşı kullanılan coşkulu “sen” hitabı, kültür anlayışı farklılığı hesaba katılarak, saygı göstermek anlamı taşıyan “Nin” sözcüğüyle karşılanır.

Tayvan'daki Ulusal Chengchi Üniversitesi Yabancı Diller Fakültesi, Türk Dili ve Kültürü Bölümü'nde öğretim üyesi, Türkçe Dil Bilgisi ve Türkçeden Çinceye Çeviri gibi dersler veren biri olarak konuyu şu bölüm başlıkları altında incelemeye çalışacağız:

1. Tayvanlı öğrencilerin Türkçedeki “siz” adılını öğrenmesinde ve kullanmasında karşılaşılan özel durumlar,
2. Tayvanlı öğrencilerin “siz” adılını yersiz kullanımlarının nedenleri,
3. Yerinde olmayan kullanımlara dair düzeltme önerileri.

1. Tayvanlı Öğrencilerin Türkçedeki “Siz” Adılını Öğrenmesinde ve Kullanmasında Karşılaşılan özel durumlar

Ana dili Çince olan Tayvanlı öğrencilerin Türkçedeki “siz” adılını öğrenirken karşılaştıkları durumları daha iyi anlamak için, öğrenme süreçleri “okuma-anlama ve dinleme-anlama”, “yazma-konuşma” ve “Türkçeden Çinceye çeviri” bakımlarından ele alınmaya; dolayısıyla öğrencilerin sahip oldukları avantajlar ve çektikleri zorluklar gösterilmeye çalışılacaktır.

Okuma-anlama ve dinleme-anlama bakımından Türkçedeki “siz” adılı ve çekimleri, eğer diyalog, birkaç cümle veya paragraf şeklindeki metinlerde geçerse, Tayvanlı öğrenciler, konuşanın çokluk anlamında mı yoksa saygı gösterme, fakat teklik anlamında mı kastedildiğini ayırt edebilir. Ama tek cümle ve bağımsız olarak ortaya çıktığında, ayırt etmeleri zor olabilir. Örneğin “Nasılısınız?”, “Geldiniz mi?” gibi cümleler sınav sorularında birdenbire karşılırlarına çıkarsa ve öğrencilerden Çinceye çevirmelerini beklersek, hem çokluk anlamında olan “ni-men”, hem saygılı anlamdaki “nin” şeklinde anlamalarına hak vermeliyiz. Tabii iyelik ekleri gibi çekimle kurulan bağımsız cümlelerde ise mantığa başvurarak teklik ya da çokluğu ayırt etmelerinde kolaylık sağlanır; “Öğretmen, öğrencilere ‘*Konuşmayın, kompozisyonlarınızı yazın.*’ diyor.” örneğinden anlaşıldığı gibi.

Yazma-konuşma bakımından Tayvanlı öğrencilerin “siz” adını kullanma durumları şöyledir: Çince de karşılıkları bulunduğu için genel olarak yerinde kullanabilenler vardır. Fakat Türkçe öğrenmeye yeni başlayan öğrenciler, ana dilinin “birinci ve ikinci şahıs adlarının eksiltisi” etkisi altında kalıp yüklemdeki şahıs eklerini de ihmal edebilirler kullanabilirler. Örneğin “*Siz ne kadar güzel yemek yapıyorsunuz!*” yerine “*Siz ne kadar güzel yemek yapıyor!*” şeklinde yazan veya konuşanlar olabilmektedir. Ya da “*Siz nasılsın?*” örneğinde görüldüğü gibi Türkçedeki “özne ile yüklem arasındaki uyum” ilkesi ihmal edilerek cümle kurulur. Kompozisyonlarında kastettiği kişi aynı olmasına rağmen “*sen*” ve “*siz*” adlarının karışık olarak kullanılması, okurları şaşırtır.

“Siz” adının Çinceye çevrilmesine gelince şu durumlar görülmektedir: Eğer Türkçe metinlerde geçen “siz” adlı saygı göstermek amacıyla, teklik anlamında kullanılırsa, öğrencilerimiz yaygın olarak teklik anlamına daha çok önem vererek “sen” biçiminde çevirirler. Yani Çinceye “nin” olarak çevrilmesi gereken söz konusu adlı, öğrencilerimizin çoğu “ni” olarak çevirir. Eğer “siz” metinlerde çokluk anlamındaysa genellikle Çinceye “ni-men” sözcüğüyle çevirerek çokluk anlamını yansıtmayı başarırlar. Eğer çok sayılı sözcükle kurulan, uzunca bir cümle varsa, gene Türkçenin “Özne ile yüklem arasındaki uyum” ilkesini ihmal ederek “sen” ve “siz” karışık olarak Çinceye çevirenlere rastlanır.

Okuma-anlama, dinleme-anlama, yazma-konuşma ve Türkçeden Çinceye çeviri durumları ayrı ayrı ele alındıktan sonra ana dili Çince olan Tayvanlı öğrencilerin Türkçedeki “siz” adını kullanmasındaki özellikleri şöyle özetlenebilir:

1. Çince “ni” sözcüğüyle teklik ikinci şahıs adlı karşılanırken çokluk anlamındaki “siz” ise “ni-men” olarak belirtilir; dolayısıyla teklik-çokluk anlamını doğru kavrayabildikten sonra öğrencilerimizin kullanımları yerinde olur. Yani öğrencilerimiz çokluk ikinci şahıs adını teklik ikinci şahıs adından kolayca ayırt edebilmektedirler ve bunda bir sorun yoktur.
2. Türkçedeki “saygı-nezaket” ile “alçakgönüllülük” ayrımlarının çokluk biçimleriyle sağlanması, ana dili Çince olanlar için rahatça anlaşılabilir bir kavramdır.
3. En sık rastlanan yerinde olmayan kullanım teklik anlamına gelen, fakat saygı gösterme amacıyla kullanılan “siz” adında görülür; öğrencilerimizin çoğu sadece teklige ağırlık vererek “siz” yerine “sen” olarak kullanır. Diyebiliriz ki bunda dikkatsizlik ve farkına varamama bulunmaktadır.

4. Bazı bağımsız, iyelik ekleri gibi pek ipucu olmayan cümlelerde geçen “siz” adılı ve çekimi Çinceye hem çokluk anlamındaki “ni-men” hem saygı göstermek amacıyla teklik anlamı “nin” olarak çevrilebilir.
5. Türkçe öğrenmeye yeni başlayan öğrencilerimiz Çincedeki “özne görevinde olan birinci ve ikinci şahıs adlarının eksiltisi” etkisi altında kalıp sadece özne görevindeki çokluk ikinci şahıs adını yazıp yüklemdeki şahıs çekimini unutarak cümleyi yazabilirler.
6. Yazar “siz” adılı kullanarak aynı kişiyi veya kişileri kastetmesine rağmen öğrencilerimizin bazıları “siz” ile “sen” adlarını karışık olarak Çinceye çevirirler.
7. Türkçedeki “özne ile yüklem arasındaki uyum” ilkesine aykırı olarak ya öznesi “sen” yüklem çekimi “siz” olarak ya da öznesi “siz” yüklemde ise “sen” olarak yazabilirler.

2. Tayvanlı Öğrencilerin “Siz” Adılı Yersiz Kullanımlarının Nedenleri

Ana dili Çince olan Tayvanlı öğrencilerin “siz” adılı yersiz kullanmasının nedenleri şu başlıklar altında ele alınabilir:

1. Ana dilinin etkisinden dolayı “yüklemi şahıs çekimsiz bırakma” durumu: Çince özne görevinde birinci ve ikinci şahıs adlarının eksiltisi yaygındır. Türkçe öğrenmeye yeni başlayan öğrenciler, ana dilinin “birinci ve ikinci şahıs adlarının eksiltisi” etkisi altında kalıp yüklemdeki şahıs eklerini de kullanmayabilirler.
2. İhmal ve Dikkatsizlik: İhmal ve dikkatsizlikten dolayı cümlelerdeki “siz” adılına sadece teklik anlamına ağırlık vererek “sen” olarak Çinceye çevirenler ya da cümlelerde “sen” ve “siz” adlarını karışık biçimde kullananlar olabilmektedir.
3. Günlük hayatlarındaki alışkanlık: Gençler günlük hayatlarında “sen” adılı sık kullanmakta oldukları için, alışkanlık sebebiyle “sen” adılı daha çok tercih edilir.
4. Toplumsal eğilimler: Eşitlik kavramının aşırı derecede aşılıp yerleştirilmiş olmasıyla, insanların birbirine olan saygı duygusunun hafiflemesi; Tayvan’da genelde doğum oranının düşmesiyle çocukların şımartılarak büyütülmesi vs. nedenlerle “sen” adılına yaygın olarak kullanıldığı görülür. Dolayısıyla bu durum, Türkçe kullanımlarına da yansır.

3. Yerinde Olmayan Kullanımlara Dair Düzeltme Önerileri

Yukarıda belirttiğimiz gibi, saygı göstermek için kullanılan “siz” adlı yerine çeşitli sebeplerden dolayı “sen” kullanılmaktadır. Burada ise, sebeplere bakarak elimizden geldiğince düzeltme önerilerinde bulunmaya çalışacağız.

1. Ana dilden kaynaklanan yanlış kullanımlara, Türkçeyi öğrenmeye yeni başlayanlarda daha sık rastlanır. Demekki, öğrenciler Türkçe gramerini henüz iyi anlamadıklarından dolayı cümleleri yanlış kurmaktadırlar. İlgili bilgileri öğrenip sindirebildiklerinde, bu tür yanlışlardan kurtulurlar. Dolayısıyla ana dili Çince olan ya da Çinceyi çok iyi derecede bilen öğrenciler, Türkçedeki “siz” adının kullanımlarını açıklamalı, öğrencilerin anlamasına yardımcı olmalıdırlar.
2. İhmal ve dikkatsizlikten kaynaklanan yanlış kullanımlarda ise bir yandan öğrenciler Türkçe kurallarına uymada daha dikkatli olmalı, öte yandan hocalar da somut örneklerle öğrencilerin anlayıp hatırlamalarına yardım etmelidirler. Yani hem öğrenciler, hem hocalar kendi görevlerini yerine getirirlerse, ihmal ve dikkatsizlikten kaynaklanan yanlış kullanımların en aza indirilebileceğine inanıyoruz.
3. Günlük hayatlarındaki alışkanlıklardan kaynaklanan “sen” adının tercihen kullanılmasına ise, Türkçe eğitim-öğretimle başa çıkılamayabilir. Aile eğitimi ve küçüklerin büyüklerden örnek almaya özendirilmesi, önemli bir rol oynayabilir. Bir başka yöntem, belki de kültürler arası alışveriş sayesinde, elde edilen kazanımlardan faydalanılmasıdır. Örneğin, Türk kültüründeki aile bireylerinin birbirlerine bağlılığı ve insanlar arasındaki saygı-sevgi duygularının korunması, bizim için güzel örneklerden biridir.
4. Toplumsal eğilimlerden kaynaklanan durumlara gelince ise, belki hepimiz, eski değerlerin çağdaşlaşma süreci altında solmasını önlemek için, yeniden “eşitlik, demokrasi, samimiyet” gibi kavramların arasındaki ince sınırları düşünmeliyiz. Gelenek ve görenek ile çağdaşlaşma ve gelişme, birbirlerine zıt kavramlar olmayıp yan yana, birbirlerinin eksikliklerini tamamlar nitelikte benimsenmelidir.

Sonuç

Bu çalışmamızdan elde ettiğimiz veriler sonucunda, ikinci şahıs adlarının Türkçede ve Çincedeki kullanım durumları şöyle açıklanabilir:

- a. Türkçede “sen” adının karşılığı adıldır, Çince “Ni” olarak belirtilir.
- b. Çokluk kavramında, “içinde ‘sen’in de bulunduğu bir topluluğun kastedildiği “siz” adlı için Çince “Ni-men” sözcüğü kullanılır.
- c. Tek kişi olmasına rağmen incelik ve saygı göstermek amacıyla konuşma ve yazıda kullanılan adıl ise Çince “Nin” şeklinde karşılır.
- ç. Türkçede anlatıma abartı katmak için kullanılan “sizler” sözcüğünün Çince karşılığı olmadığından gene “Ni-men” biçimiyle karşılanmak zorunda kalınır.
- d. Tanrı’ya karşı hem Türkçede de hem Çince de “sen” biçiminde hitap edilmesi, dikkat çekicidir.
- e. Türkçede yurt, ulus, bayrak, sancak... gibi kutsal varlıklara “sen” adıyla hitap edilirken Çince teklik birinci şahıs iyelik anlamındaki “benim” terimleri söz konusu isimlerden önce getirilerek seslendirilir; acaba bu durum, Türklerin kutsal varlıklara karşı daha coşkuyla ve samimiyetle yaklaştığının göstergesi midir?
- f. Türkçede ulu, yüce kişilere karşı coşkuyla “sen” adıyla seslenilirken Çince ise saygı ve nezaket göstermeye öncelik verilerek yine “siz” şeklinde hitap edilir.

Ana dili Çince olan Tayvanlı öğrencilerin Türkçedeki “siz” adını kullanmalarının nedenlerini de şöyle özetlenebilir:

- a. Çince ikinci şahıs adlarının teklik ile çokluğu farklı iki terimle karşılandığı için Tayvanlılarca “sen” ile “siz” kolayca ayırt edilebilmektedir.
- b. Türkçedeki “saygı-nezaket” ile “alçakgönüllülük” ayrımlarının çokluk biçimleriyle sağlanması, ana dili Çince olanlar için rahatça anlaşılabilir bir kavramdır.
- c. Öğrencilerimizde en sık rastlanan yanlış kullanım, saygı gösterme amacıyla kullanılan “siz” adının “sen” olarak Çinceye çevrilmesidir.

- ç. İyelik ekleri gibi yeterince ipucu olmadığı takdirde, cümlelerde geçen “siz” adlı ve çekimleri Çinceye hem çokluk anlamındaki “ni-men”, hem de saygı göstermek amacıyla “nin” olarak çevrilebilir.
- d. Türkçe öğrenmeye yeni başlayanlar, Çincenin eksiltme özelliğinden etkilenip özne görevindeki çokluk ikinci şahıs adını yazıp yüklemdeki şahıs çekimini ise unutabilirler.
- e. Yazar “siz” adlı kullanarak aynı kişiyi veya kişileri kastetmesine rağmen öğrencilerimizin bazıları “siz” ile “sen”i karışık olarak Çinceye çevirirler.
- f. Türkçedeki “özne ile yüklem arasındaki uyum” ilkesine aykırı olarak ya öznesi “sen”, yüklem çekimi “siz”; ya da öznesi “siz” yüklemde ise “sen” yazdıkları görülür.

Ana dili Çince olan Tayvanlı öğrencilerin “siz” adını yersiz kullanmalarının nedenleri şunlardır:

- a. Ana dilin etkisi altında kalınarak ortaya çıkan durumlar, daha çok Türkçe öğrenmeye yeni başlayanlarda görülür.
- b. İhmal ve dikkatsizlikten dolayı, yaygın olarak “siz” adlı sadece teklik anlamına ağırlık verilerek “sen” olarak Çinceye çevrilir, ya da cümlede “sen” ve “siz” adları karışık olarak kullanılır.
- c. Gençler günlük hayatlarında “sen” adını sık kullanmakta oldukları için alışkanlık olarak “sen” adını daha çok tercih ederler.
- ç. Toplumsal eğilimlerinden dolayı “sen” adlı daha yaygın kullanılır ve dolayısıyla Tayvanlıların Türkçe kullanımına da yansır.

Her dil, bir milletin ortak duyguları, düşünceleri ve dünyaya olan bakışlarını taşıyan kültürel bir mirastır. Türk kültüründeki çevrelerde, sayıp sevme duygusunun Türkçeye yansıtılıp korunması, aslında bize çok iyi bir örnektir. Yabancı dil eğitim-öğretimiyle kalmayıp o dilin derin güzelliği de yansıtılmaya çalışılmalıdır. Örnek aldığımız takdirde, bunun ana dilimiz için bir güzelleştirme gücü olabileceğine inanıyorum.

Kültürümüzde saygı bildiren “siz” adlı vardır. Ancak eğitim sürecinde belki bilinçsizce ihmal edildiğinden eşitlik, demokrasi, samimilik gibi kavramlar karşısında önemi gittikçe azalıyor. Hâlbuki Konfüçyüs “Hem büyüklerimizi, hem de tüm büyükleri saymalı, hem kendi küçüklerimizi, hem de tüm küçükleri sevmeliyiz.” diye öğretmişti. İşte Türkçe eserler okutup “siz” adını tam olarak öğretebilirsek dilimizde saygı bildiren “nin” adına da sahip çıkabiliriz. Böylece öğrencilerimiz hem Türkçe öğrenirler, hem de ana dilimizi daha dikkatli, ince düşünceli kullanırlar, dolayısıyla dil becerilerini kuvvetlendirirler.

Kaynakça

- Ergin, M. (1972). *Türk Dil Bilgisi* (s. 262-265). İstanbul:Minnetoğlu Yay..
- Gencan, T. N. (2001). *Dilbilgisi* (s. 283-286). Ankara: Ayraç Yayınevi.
- Hatiboğlu, V. (1978). *Dilbilgisi Terimleri Sözlüğü*. Ankara: AÜ DTCF.
- Korkmaz, Z. (1992). *Grammer Terimleri Sözlüğü*. Ankara: TDK.
- Korkmaz, Z. (2003). *Türkiye Türkçesi Grameri: (şekil bilgisi)* (s.405-414). Ankara: TDK.
- Topaloğlu, A. (1989) *Dil Bilgisi Terimleri Sözlüğü*. İstanbul: Ötüken Neşriyat.

